

Конвенција за организацијата на работниците, 1971

Конвенција која се однесува на заштитата и условите што треба да се обезбедат за претставниците на работниците во претпријатијата

(Забелешка: Датум на стапување на сила е 30. 6. 1973 година.)

Конвенција: Ц135

Место: Женева

Седница на Собранието: 56

Дата на усвојување: 23. 6. 1971

Предмет на класификација: Слобода на здружување

Предмет на класификација: Колективно преговарање и договори

Статус: Сè уште се користи како инструмент за добивање на информации.

Генерално Собрание на Меѓународната организација на трудот, Раководното Тело на Меѓународната канцеларија на трудот се состана во Женева на својата педесет и шеста седница 1971, и поаѓајќи од условите од Конвенцијата за правото на организирање и колективно договарање, 1949, со којашто се обезбедува правото на заштита на работниците од антисиндикална дискриминација во однос на нивното вработување, и сметајќи дека е пожелно дополнително обезбедување на условите за заштита на правото за организација на работниците во претпријатијата, што е петта точка на дневниот ред на седницата, утврди овие предлози да добијат форма на меѓународна конвенција, и на 23 јуни 1971 година ја усвои следнава Конвенција, која може да се нарече Конвенција за претставниците на работниците, 1971.

Член 1

Претставниците на работниците во организациите треба да уживаат ефикасна заштита од закани, вклучително и од отпуштања, што се должи на нивните статус или активност како претставници на работниците или поради учество во синдикално организирање, сè додека тие дејствуваат во согласност со постоечките закони или колективните договори или друг вид на заеднички договори.

Член 2

1. Претпријатијата треба да обезбедат соодветни простории за организациите на работниците за истите да можат ефикасно и непречено да ги извршуваат своите функции.

2. Во врска со ова треба да се земат предвид карактеристиките на системот на индустриски односи на земјата и потребите, големината и можностите на претпријатијата за коишто станува збор,

3. Обезбедувањето на овие простории не треба да влијае на ефикасното функционирање на претпријатијата.

Член 3

За целите на оваа Конвенција поимот „*организации на работниците*” се однесува на лицата коишто се признаени како такви според националните закони и практики, без оглед дали тие се:

- а) претставници на синдикални организации, односно претставниците делегирани и избрани од синдикатите или од членовите на синдикати; или
- б) избрани претставници коишто се слободно избрани од работниците во организациите во согласност со националните закони, регулатива или колективните договори, и чиешто функции не вклучуваат активности што се сметаат за ексклузивна карактеристика на синдикатите.

Член 4

Националните законодавства, колективните договори, арбитражните одлуки и судските одлуки го определуваат видот и условите на претставниците на работниците, овластени за заштита на нивните права, согласно на условите од оваа Конвенција.

Член 5

Онаму каде што во една организација постојат и претставници на синдикатите и избраните претставници, неопходно е да се преземат соодветни мерки за да се обезбеди дека постоењето на можноста за избирање на претставниците не се користи за да се наруши позицијата на синдикатите или на нивните претставници и да се охрабри нивната соработката за сите релевантни прашања.

Член 6

Примената на оваа Конвенција треба да биде обезбедена преку националното законодавство или колективните договори, или на кој било друг начин кој што е конзистентен со националната практика.

Член 7

Формалните ратификации на оваа Конвенција треба да бидат проследени до Генералниот директор на Меѓународната канцеларијата на трудот за регистрација.

Член 8

1. Оваа Конвенција треба да биде обврзувачка само за оние членки на Меѓународната организација на трудот чишто ратификации се регистрирани од Генералниот директор.
2. Таа стапува на сила дванаесет месеци по датумот на нејзина ратификација од страна на две членки регистрирани кај Генералниот директор.
3. Оваа Конвенција стапува на сила за која било членка дванаесет месеци по датумот на регистрација на нејзината ратификација.

Член 9

1. Членката која ја ратификувала Конвенцијата може да ја отповика истата по истекот на десет години од датумот на којшто Конвенцијата стапила на сила, преку акт проследен до Генералниот директор на Меѓународната канцеларијата на трудот за регистрација. Ваквото отповикување нема да биде ефективно сѐ додека не измине една година од датумот на регистрација.
2. Секоја членка која ја ратификувала оваа Конвенција и која во временски период од една година по истекот на десетте години, наведени во претходниот параграф, не го искористи правото за отповикување дадено со овој член, ќе биде обврзана за нареден период од десет години, дури по истекот на период од наредни десет години можно е отповикување на оваа Конвенција, во согласност со условите предвидени во овој член.

Член 10

- Генералниот директор на Меѓународната организација на трудот треба да ги известува сите членки на Меѓународната организација на трудот за регистрацијата на сите ратификации и отповикувања испратени до него од членките на Организацијата.
2. Кога ги известува членките на Организацијата за регистрирањето на втората ратификација која е доставена до него, Генералниот директор треба да им обрне внимание на членките на Организацијата за датумот на којшто оваа Конвенција стапува на сила.

Член 11

Генералниот директор на Меѓународната организација на трудот треба да проследи до Генералниот секретар на Обединетите нации за регистрација, во согласност со Член 102 од Повелбата на Обединетите нации, целосни детали за сите ратификации и акти на отповикување регистрирани од него согласно со одредбите од претходните членови.

Член 12

Во временска рамка што се смета за разумна, Раководното тело на Меѓународната канцеларијата на трудот треба да презентира пред Генералното собрание извештај за функционирањето на оваа Конвенција и треба да утврди дали е пожелно ставањето на прашањето за нејзината ревизија, во целост или делумно, на агендата на Собранието.

Член 13

1. Во случај Собранието да усвои нова Конвенција која во целост или делумно ја ревидира постоечката Конвенција, во тој случај, сè додека новата Конвенција не обезбеди:

а) ратификација од членката на новата ревидирана Конвенција, треба да значи **ipso jure** отповикување на оваа Конвенција, утвредно со одредбите од членот 9 погоре, во случај и кога новата ревидирана Конвенцијата ќе стапи на сила;

б) од датумот кога новата ревидирана Конвенција ќе стапи на сила оваа Конвенција треба да престане да биде предмет на ратификација на членките.

2. Оваа Конвенција треба да остане на сила во нејзината постоечка форма и содржина за оние земји-членки коишто ја ратификувале. меѓутоа не ја ратификувале ревидираната Конвенција.

Член 14

Англиската и француската верзија од текстот на оваа Конвенција се еднакво валидни.